

1914-09-04

AFSENDER

Anders Pedersen, Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Maappe 86 nr. 69

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Little Küm 4/9 14.

Kære Joakim Rødgård

Jeg har i den sidste tid gået
og arbejdet med noget inde
i mig selv, og nu er jeg kom-
men så vidt - end det, at jeg
tror jeg har lov til, ja ikke
godt kan lade være at sige dig
hvad det er.

Du husker det neppe, men det
var en aften i '95 - vi sad uden
for havedøren på Klevangsgård -
hvor jeg sagde til dig at jeg havde
et stort ønske om at du skulde
male en altetavle til frimenig-
heden i Rødding, (og jeg var end-
da også så dristig at nævne et
^{som dengang faldt så meget for mig}
Bønne 2 Mosebog 14. Herren vil selv
kamppe for eder, men I skal være
stille. Og du så at det var godt.)

Da de nu for en 5-le år siden
fik bygget Kirke der nede gik
Tuxen hen og forærede dem
en altetavle. Det skal være

Opstandelsen.

Alle allesfleste i menigheden var forskrækkede over den og ønskede den langt borte, men der var nogle af de store der holdt på at den skulde blive, da de nu havde fået den. *

Og den staj der jo endnu: et levende lig, som man hurtigst mulig tager sigene bort fra, og som ikke en eneste - det tør jeg sige - kan hente den mindste trøst, eller lys fra.

Da jeg nu for nogle uger siden kom ind i Kirken, og modtog af dette gruelige billede, gjorde det mig så inderlig ondt, at de derude i denne trange trange tid, ikke havde et billede over altret der kunde glæde og trøste deres øje og sjæl, var de samles derude. Og jeg har siden tænkt og tænkt der på.

Ma' jeg fortælle jer en lille der erede fra som her gjort os så godt. Præsten hedder Lyske hentyt. Han og Konen var oppe i Lyske for at vinde kræfter, de var ikke småt hjem der stange Lyske da der mobiliserede den Lyske og Lyske glemmes ikke af nogen derude. —

Lyske morgen samledes folk ved Kirken, de måtte der ind selv om der ingen præst var. Og der holdt de gudstjeneste som de kunde bedst. Og det blev holdt.

Næste søndag var Lyske hjemme og som vilde præke som vanligt. Men da der var begyndt på disse aldelens vilkårlige fængslinger, var adskillige blevet ræddet og ræddet på det kraftigste til at lade være med gudstjeneste.

Lyske's blev kedet af det og bedrøvet, men turde ikke vel gå imod, og begyndte at ordne stuerne for der at holde altsigende ganske stille. Men da kom af. Jakob Kløpperborg fra Hørby: "nej, hvad var dette her dog! de skulle overs i Kirken som de plejede, bare altid gå der bare vej og ikke være ræddet" og han fik svaret op i præsten så han sande: ja, lad os